

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2007-311-0004
Dato: 22. oktober 2007

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 2 - Forslag til Lov om ændring af arbejdsmarkedsfondsloven, ligningsloven, personskatteloven og forskellige andre love (Lavere skat på arbejde).

Hermed sendes i 5 eksemplarer kommentarer til henvendelse fra Danmarks Rederiforening og Maskinmestrenes Forening – L 2, bilag 10 og 11.

Kristian Jensen

/ Birgitte Christensen

Danmarks Rederiforening og Maskinmestrenes Forening har begge henvendt sig til skatteudvalget om samme problemstilling vedr. lovforslag L 2.

Danmarks Rederiforenings henvendelse (L 2 – bilag 10) er affødt af det foretræde, som Søfartens Ledere havde den 10. oktober. Rederiforeningen redegør i sin henvendelse bl.a. for forløbet af de forhandlinger, der fandt sted med søfolkenes organisationer i forbindelse med de skattelettelser, der blev gennemført i foråret 2004. Rederiforeningen tilkendegiver vilje til at mødes med organisationerne til forhandlinger, når der foreligger klarhed over, hvad de her foreslåede skatteændringer samt ændringer i kommuneskatterne vil indebære.

Maskinmestrenes Forening bestrider i sin henvendelse (L 2 – bilag 11), at søfolkenes problemer kan løses via overenskomstforhandlingerne. Foreningen ønsker en bemærkning til lovforslaget, der en gang for alle tydeliggør for arbejdsmarkedets parter, at der ikke er tale om overenskomststof, men at parterne skal betragte det som selvstændige forhandlinger om skattelettelsens betydning med udspiring i sømandsbeskatningsloven.

Hertil skal jeg bemærke følgende:

Kernen i problemet er, at nedsættelser af personskatten ikke ”her-og-nu” kommer DIS-søfolk til gode, idet DIS-søfolk aflønnes med en nettohyre, som ikke beskattes hos den pågældende.

DIS-hyren er fastsat ved aftale mellem arbejdsmarkedets parter. I lovgivningen findes der kun den regel, at nettolønnen skal fastsættes under hensyn til skattefritagelsen, og at arbejdsgiveren over for skattemyndighederne skal kunne godtgøre, hvordan DIS-lønnen er beregnet. Derudover er det op til arbejdsmarkedets parter at fastsætte løn- og arbejdsvilkår, ganske som på det øvrige arbejdsmarked.

Jeg kan ikke tilslutte mig tanken om, at vi i bemærkningerne til lovforslaget eller på anden måde skal komme med særlige tilkendegivelser om søfolks forhandlinger med rederne.

Jeg er ikke uenig i den grundlæggende tankegang som sådan. Hvis skattelettelser fører til, at lønnen efter skat stiger på det øvrige arbejdsmarked, er der kun ét sted, DIS-søfolk kan få en tilsvarende lettelse, og det er hos rederne. Men det ville for regeringens vedkommende være et slag i luften at komme med en sådan tilkendegivelse i lovbemærkningerne, idet regeringen ikke har – og heller ikke ønsker at få – nogen direkte indflydelse på de løn- og arbejdsmæssige vilkår, der aftales mellem parterne inden for søfartserhvervet.

Det eneste krav, vi fra regeringens side kan og vil stille, er som før nævnt, at lønnen fastsættes under hensyn til skattefritagelsen, og at arbejdsgiveren over for skattemyndighederne kan godtgøre, hvordan DIS-lønnen er beregnet. Dertil rækker loven og ikke længere.